

JOYCE MEYER

NAUČI DA IMAŠ POVERENJA U BOŽIJE VREME

Kada,
Bože,
kada?

KADA, BOŽE, KADA?

KADA, BOŽE, KADA?

Nauči da imaš poverenja u Božije vreme

JOYCE
MEYER

Syloam

Copyright © 2003 by Joyce Meyer
Naslov originala: When God, When? by Joyce Meyer
Copyright © 2011 za srpsko izdanje, Syloam

Izdaje: Syloam (www.syloam-international.org)

Za izdavača: Miroslav Fic

Urednik: Miroslav Čobrda

Prevod: Vesna Novaković

Lektura i korektura: Vesna Novaković

Prelom: Saša Pešić

Štampa: 1909. Minerva

Tiraž: 5000

ISBN: 978-80-...

Osim na naznačenim mestima, prevodilac je koristio prevod *Biblija: Stari i Novi zavet*, Lujo Bakotić, Novi Sad: Dobra vest, 1994.

Na naznačenim mestima, pod navedenim skraćenicama, korišteni su i prevodi: *Biblija: Stari i Novi zavjet*, Kršćanska sadašnjost, Zagreb, 1996. (KS); *Novi zavet*, savremeni srpski prevod, Novi Sad 1999. (SSP).

Kopiranje ove knjige u celosti, kao i njenih delova, nije dozvoljeno bez saglasnosti izdavača.

SADRŽAJ

Uvodna reč.	7
1 Vreme i poverenje	9
2 U pravo vreme	13
3 Određeno vreme	19
4 Poziv	23
5 Pomazanje	27
6 Odvajanje.	37
7 Da li si umoran od čekanja?	41
8 Strpljenja, molim!	47
9 Kada će moji snovi da se ostvare?	53

UVODNA REČ

Mi služimo Bogu koji sve zna i čiji je pogled stalno na nama. Bog nikad nije iznenađen. Njemu je sve poznato i pre nego što se desi. Psalam 139 kaže da On zna naše misli i pre nego nam dođu na pamet, i sve naše reči i pre nego ih izgovorimo. Većina od nas treba da raste u području poverenja i pokušaja da se utiša veliko pitanje – KADA?

Zbog toga što je to pitanje uporno, ova knjiga je napisana da bi donela uvid u ono što je Bog milostivo podelio sa mnom. Veliki deo svog života sam provela u nestrpljenju, frustraciji i razočaranju. Kroz mnogo iskustva, naučila sam da verujem Onome koji sve zna.

Moja je molitva da tvoj duh nađe mir, dok odmaraš u Bogu i veruješ da je, po rečima kralja Davida, „tvoje vreme u Njegovim svemogućim rukama” (Psalam 31:16, parafrazirano).

1

VREME I POVERENJE

„Ali se ja u te uzdam, Gospode, i velim: Ti si Bog moj! U tvojoj su ruci dani moji. Otmi me iz ruku neprijatelja mojih i od onih što me gone.”

(Psalam 31:14-15)

U ovim stihovima, psalmista izražava svoje poverenje u Boga da će da ga izbavi i da će to da učini u pravo vreme. Poverenje zahteva da kažemo: „*Moje vreme je u Tvojim rukama*” (parafrazirano).

Naučila sam da poverenje zahteva od nas da prihvatimo činjenicu da će neka pitanja ostati neodgovorena i da stavimo svoje vreme u Božije ruke – verujući da, iako mi ne znamo sve odgovore, On zna. On ima savršeno vreme za sve stvari u našem životu.

Svi mi verujemo i želimo da se dobre stvari dese u našem životu SADA – *ne kasnije!*

Sazrevajući, tokom hrišćanskog života, mi učimo da verujemo za sve stvari ne SADA već u Božije savršeno vreme. Poslanica Jevrejima 11:1 (slobodan prevod *King James Version* Biblije, u daljem tekstu *KJV*; prim. prev.) kaže: „SADA, vera je supstanca stvari kojima se nadamo, dokaz onih stvari koje ne vidimo.” Veru uvek možemo da imamo *sada*, ali *sada* ne možemo uvek da imamo i manifestaciju onog što verujemo.

Poverenje u Boga često zahteva neznanje o tome *kako* će Bog da ispuni ono što nam treba i o tome *kada* će On to da učini. Mi uvek kažemo: „Bog nikad ne kasni”. Ali, generalno gledano, On nikad ne radi ni pre vremena. Zašto? Zato što te prilike koristi da razvija našu veru u Njega, tako da i u toku čekanja mi rastemo.

Da bi platio neke neočekivane poreze, jedan od naših partnera je trebao finansijsku pomoć od Boga. Rok za plaćanje poreza je bio 15. april. Bračni par je dao poseban prilog našoj organizaciji *Life In The*

Word (*Život u reči*), verujući Bogu za čudo koje im je bilo potrebno. Dana 14. aprila, imali su novac koji im je bio potreban za plaćanje poreza. Zašto ne 1. aprila ili 5. aprila? Zašto Bog ponekad čeka poslednji dan ili minut?

Razlog je sledeći: uči nas lekciju o poverenju! *Poverenje ne nasleđujemo; ono se uči!* Prolazeći kroz različita iskustva, koja zahtevaju poverenje, mi učimo da verujemo Bogu. Doživljavajući Božiju vernost iznova i iznova, mi odustajemo od vere u same sebe i konačno ulazimo u Božiji mir i mesto našeg poverenja u Njega.

Posmatrajući stvari na takav način, lako je da se uvidi koliko vreme igra važnu ulogu u savladavanju poverenja u Boga. Kad bi On odmah činio sve što tražimo, mi nikad ne bi rasli i razvijali se. Vreme i poverenje su blizanci. Oni deluju rame uz rame.

2

U PRAVO VREME

3. Mojsijeva 26:4 (KS, ijekavica izostavljena; prim. prev.) kaže: „Davaću vam kiše u pravo vreme.” Galatima 6:9 (SSP) kaže: „Ne posustajmo čineći dobro jer ćemo, ako ne klonemo, žnjeti u pravo vreme.” Isto tako, 1. Petrova 5:6 (slobodan prevod KJV Biblije; prim. prev.) nas ohrabruje da se „ponizimo pod moćnu ruku Božiju, da bi u pravo vreme mogao da nas uzvisi”.

Kad je *pravo vreme*? Verujem da je to ono vreme kad Bog zna da smo spremni, kad su i svi ostali koji su uključeni spremni i kad je to u skladu sa Božijim sveobuhvatnim planom. Bog ima pojedinačne planove za naš život, ali ima i sveobuhvatan plan za ceo svet.

Sećam se perioda kad sam bila frustrirana zato što se u mojoj službi ništa nije dešavalo. Znala sam da sam bila pomazana da poučavam Božiju reč, ali apsolutno nijedna vrata se nisu otvarala za mene. Činilo se da predugo čekam. Osećala sam se spremnom. Saradivala sam sa Bogom. On je odradio veliki posao u meni i jednostavno nisam razumela zašto se ništa ne dešava. Sećam se svojih pitanja: „Bože, šta još čekaš? Zar još nisam spremna?” Odgovorio mi je: „Ti jesi, ali neki koji treba da budu uključeni u rad sa tobom još nisu spremni; još uvek radim na nekim stvarima u njima, pa moraš da ih sačekaš.”

Vidiš, Bog ne gura, ne nameće, ne zahteva, ne manipuliše i ne prisiljava ljude. On upućuje, vodi, pobuđuje i predlaže. Svaka osoba nosi odgovornost da svoju volju podloži Njemu, za Njegovu svrhu. To je nešto što kod nekih osoba ide brže, dok kod drugih zahteva više vremena.

Prema tome, ako Bog razvija grupu ili tim ljudi koji treba da rade zajedno, neki od njih mogu da budu spremni pre ostalih. To je posebno teško ako, u fazi osnivanja, oni generalno ne poznaju Božiji plan

ili, kao u mnogim slučajevima, još nisu ni upoznali jedni druge.

Savršen primer toga je osoba koja moli za svog bračnog partnera. U suštini, Bog priprema taj susret, ali jedna strana koja moli biva umorna od čekanja, jer ne znaju šta se dešava „iza scene”. Osoba koja se moli i za životnog saputnika želi već zrelog hrišćanina, razvijenog u duhovnim rodovima, pozvanog u punovremenu službu itd., će možda morati da bude voljna da sačeka, kako bi njena „specijalna porudžbina” stigla potpuno „sređena”. To zahteva vreme. To se ne dešava preko noći. Kako god, Bog ima pravu osobu za njih.

Moj muž Dave je mene dobio brzo, ali on nije imao neku zahtevnu molitvu. Od Boga je tražio da to bude prava žena za njega i da bude neko kome treba pomoć. Za to je molio otprilike godinu dana. Upoznali smo se, izašli na pet sastanaka i venčali se. Do izdavanja ove knjige, tj. do 1994. godine, u braku smo već 28 godina. Dave je uvek govorio da je još prve noći, na prvom sastanku, znao da sam ja prava

osoba za njega, ali je malo sačekao sa prosidbom jer nije želeo da me uplaši.

Nakon samo tri nedelje braka, došao je do zaključka da imam nekoliko problema i da mi je potrebna velika pomoć. Dave je brzo primio odgovor na svoju molitvu, ali je isto tako morao da istraje u teškim vremenima mog rasta u Bogu i prevazilaženja problema zlostavljanja iz moje prošlosti.

Bog je znao da je Dave dovoljno zreo i da može da izađe na kraj sa burnim godinama uz mene; zato je i brzo odgovorio na njegovu molitvu. Bio je dovoljno jak da pomogne nekome ko je imao mnogo problema. Dave je bio spreman da na taj način bude upotrebljen od Boga i Bog ga je koristio. Da on nije bio spreman da se nosi sa tim ili da je molio za nekog mnogo savršenijeg, verujem da bi Bog morao da odloži odgovor na njegovu molitvu za neko prikladnije vreme, nakon što bi Gospod odradio mnoge stvari u mom životu da bi me doveo do onog nivoa koji je Dave tražio.

Ono što pokušavam da naglasim je sledeće: dok čekamo na Boga, od presudnog je značaja da

shvatimo da On možda sređuje neke stvari kod nekoliko ljudi, da bi ispunio našu molitvu. Verujući u to, naše čekanje postaje mnogo podnošljivije.

Hajde da razmislimo o *pravom vremenu* u odnosu na finansijski napredak. Treća Jovanova poslanica 2 (slobodan prevod KJV Biblije; prim. prev.) kaže: „Ljubljeni, iznad svega, želim ti da napreduješ i budeš zdrav, kao što i tvoja duša napreduje.” Izraz „*kao što i tvoja duša napreduje*” nam stavlja do znanja da Božiji prosperitet (napredak) zavisi od naše zrelosti. „*Kao što i tvoja duša napreduje*” se odnosi na to koliko brzo dozvoljavamo Bogu da naš um, volju i emocije dovede u sklad sa Njegovom voljom.

Zrelost je proces koji zahteva vreme. Koliko je vremena potrebno, zavisi od Božijeg plana i od toga koliko mi saradujemo sa tim planom. Bog nas previše voli da bi nam dao prosperitet (napredak) sa kojim, usled naše nedovoljne zrelosti, ne bi mogli da se nosimo. Zbog toga nam, u Galatima 6:9 (SSP), i kaže: „Ne posustajmo čineći dobro jer ćemo, ako ne klonemo, žnjeti u pravo vreme.” *Pravo vreme* je onda kad Bog

zna da smo spremni, a ne kad mi *mislimo* da smo spremni.

Usled previše prebrzih blagoslova, osoba može da se uzvisi; zato nas Biblija savetuje da poziciju vodstva ne dajemo početniku ili novoobraćeniku. Oni nisu dovoljno zreli i to može da ih odvede u ponos (1. Timoteju 3:6).

Postoji vreme za sve stvari u našem životu i postoji *zaštita* u ostajanju u Božijem savršenom izboru tog vremena. Ja se molim da budem u Božijoj savršenoj volji i u Njegovo savršeno vreme – ni jedan korak ispred, ni jedan korak iza Njega.

3

ODREĐENO VREME

U Delima apostolskim 1:6-8, dok su mu postavljali pitanja o kraju vremena, Isus je svojim učenicima rekao da nije na njima da znaju kada će to da se desi i koje je to vreme koje je Otac *odredio* po svom ličnom izboru i sili.

Kao što vidiš, učenici su i dalje mislili da će Isus da uspostavi zemaljsko kraljevstvo. Interesovalo ih je kada će Isus da uspostavi kraljevstvo i da obnovi Izrael.

Isus nije mogao da ih natera da shvate da On ima nameru da uspostavi duhovno kraljevstvo i da će Njegovo kraljevstvo da bude u njima. Biblija nas upozorava da je znanje bez mudrosti opasno. Bila bi katastrofa za Isusa da je otkrio svojim učenicima kada

će da uspostavi svoje kraljevstvo, a da oni nisu shvatili ni u čemu se ono sastoji.

Veoma često mi želimo odgovor na pitanje *Kada?*, a Bog ne može da nam ga da, jer ne posedujemo dovoljno mudrosti da bi mogli da se nosimo sa tim znanjem. Avakum 2:3 (slobodan prevod *The Amplified Bible* Biblije, u daljem tekstu *AMB*; prim. prev.) kaže: „Jer ovo je viđenje samo za određeno vreme i ono teži svome kraju [ispunjenju]; neće prevariti ili razočarati. Iako stiže polako, čekaj ga [željno], jer će zasigurno doći; neće zakasniti u određeni dan.”

Određeno vreme jednostavno znači onda kad Bog zna da je pravo vreme. Mi treba da ponizimo sebe i svoje ideje pred Božijom mudročću i Božijom silom i da mu verujemo kad nam kaže da On neće zakasniti.

Isto tako, *određeno vreme* označava i vreme koje je, iz nekog razloga, već uspostavljeno i izabrano. *Ono je poput zakazanog sastanka*. Do njega ne možemo da dođemo pre određenog vremena, i to je jednostavno tako. Bog ima određeno vreme tj. možemo da kažemo da nam je On, po pitanju nekih stvari u našem životu, zakazao sastanak. Dakle,

možemo da se smirimo i da strpljivo čekamo, jer će stvari da se dese u zakazano vreme, nikako pre toga.

4

POZIV

Vremenski period u kojem Bog poziva osobu da odradi neku stvar, a zatim vreme kad je pomazuje za to i odvaja za izvršenje samog posla mogu da budu, a obično i jesu, tri različita vremenska intervala. Između ta tri događaja, često postoje duži periodi, posebno ako osoba treba da bude upotrebljena od Boga na silan način. *Silan* ne znači obavezno i širom sveta. Jednostavno označava način koji će da utiče na veliki broj ljudi. U ovom i u sledeća dva poglavlja, pojedinačno ćemo da razmotrimo svaki od tih događaja.

Kad Bog upućuje poziv u nečiji život, to može da bude u obliku nečeg što dođe odjednom, iznenada ili može da bude nešto što je osoba nekako oduvek znala. Sećam se da sam pročitala kako je, u toku nekog intervjuja, jedan od američkih predsednika izja-

vio da je još od rane mladosti imao želju i „jednostavno znao” da će jednog dana da postane predsednik Sjedinjenih američkih država.

Moj poziv je više bio iznenadan. Jednog jutra, dok sam spremala svoj krevet, Gospodnji glas unutar mene je progovorio: „Ti ćeš da putuješ u različita mesta i da poučavaš moju Reč, i imaćeš veliku službu poučavanja preko audio-zapisa.” Iako to nije bio spoljašnji čujan glas, zvučao je prilično snažno i jasno u meni. Od tog trenutka, ja sam „jednostavno znala” da je to moja sudbina i imala sam veoma izraženu, često i prenaplašenu, želju da poučavam Božiju reč.

Nikada ranije, pre tog dana, ja nisam znala da sam pozvana da propovedam i poučavam Božiju reč. Ipak, kad bih sada pogledala za sobom, mogla bih da vidim i druge znakove pored mog životnog puta. Uvek sam imala sposobnost da se izrazim na jasan, razumljiv način i verbalno (usmeno) i pismeno. Još u toku srednje škole, ljudi sa problemima su dolazili kod mene po pomoć i savetovanje. Još tada sam imala želju da pomognem ljudima da ojačaju svoje živote. Čak mi je traženo da na dan proslave mature u sre-

dnjoj školi podelim diplome i time motivišem i podstrekнем svoje vršnjake na veće stvari. Čak sam razmišljala da upišem i studije psihologije, da bi svojom profesijom mogla da pomognem ljudima.

Nekoliko godina nakon što smo se Dave i ja venčali, ja sam rasla sve bliže Gospodu, ali sam se i dalje borila sa strašnim problemima u mom životu zbog zlostavljanja koje sam doživela u prošlosti. U to vreme smo imali troje dece, i sećam se dolazaka kući posle crkve i odlazaka u krevet u nedeljno veče, pošto bi deca otišla na spavanje. Kuća je bila mirna, tiha i mračna, dok sam ja ponavljala pastorovu propoved, samo što sam ja bila za propovedaonicom a ne pastor. Nikad nisam imala predstavu zašto to radim, ali sada znam.

Tvoj poziv može da stigne postepeno ili iznenada, ali od onog trenutka kada si pozvan *ti se nalaziš u procesu pripreme.*

5

POMAZANJE

Tokom perioda pripreme, pomazanje se oslobađa u vremenski savršeno određenim „porcijama”. Pomazanje predstavlja Svetog Duha koji nas osposobljava da uradimo ono na šta nas je Bog pozvao. Sveti Duh nas uči, koriguje, posvećuje, pomaže nam i ojačava nas. On nas preobražava i oblikuje u odgovarajuće sudove za Gospodarevu upotrebu. Postizanje tog cilja može da zahteva godine i godine.

Razmisli o Mojsiju. On je osetio poziv da svoj narod oslobodi od sveza ropstva. U tom žaru je i iskoratio i ubio Egipćanina koji se loše ophodio prema Izraelcima. Kao rezultat toga, sledećih 40 godina je proveo po udaljenim stranama pustinje, učeći da bude pastir, upoznajući Boga i postajući ponizan. *Sticao je iskustvo*. Osoba bez pripreme, iskustva i poniznosti

ne može da prepozna razliku između žara i Božijeg vremena.

Pomazanje se oslobađa u naš život u skladu sa tim kako mi saradujemo sa procesom pripreme. Uzmimo za primer Josifa, koji je bio od Boga pozvan da bude vladar Egipta kako bi mnoge spasio od smrti usled gladi. Još kao dečak je sanjao o tome. U svom žaru, podelio je svoje snove sa braćom. Oni baš i nisu bili oduševljeni idejom klanjanja njihovom mlađem bratu, pa su ga prodali.

Jasno je da Josif nije mislio ništa loše. On je bio sladak dečak, koji očigledno nije koristio mudrost kad im je rekao šta je video u svojim snovima. Bog je dopustio u njegov život neke teške godine. Ali, te godine su bile njegov trening u mudrosti. Ta iskustva su ga pripremila za njegov životni poziv. Proživeo je izdaju ne samo od svoje porodice već i od prijatelja, prema kojima je dobro postupao i za koje je mislio da može da im veruje. Bio je lažno optužen, pogrešno osuđen i kažnjen za stvari za koje nije bio kriv, i morao je da čeka mnogo godina do ispunjenja onog što je video u svojim snovima.

Na različite načine, svi prolazimo slična iskustva koja nam pomažu da rastemo. Ona nas pripremaju za ulazak u Božiju službu i za nepokolebljivo istrajavanje, bez obzira na sve. Bog ne donosi naše probleme; to čini Sotona. Đavo je onaj koji kuje planove za naše uništenje, ali ih Bog okreće i koristi za naše dobro. Vidimo da je i Josif to znao, jer u 1. Moj-sijeva 50:20, svojoj braći koja se kaju, on kaže sledeće: „Ono što ste vi zlo mislili, Bog je okrenuo na dobro.” (parafrazirano).

Kad me Bog pozvao da poučavam Njegovu reč, porodica i prijatelji su me odbacili, zbog čega sam bila veoma usamljena i povređena. Bila sam nehvaćena, potcenjivali su me, pogrešno sudili o meni i neprijatno govorili o tome. Osim toga, i ja sam bila uobražena, samosvesna, nestrpljiva i puna nemudrog žara. Ukratko, *bila sam puna sebe*. Mogu da dodam i to da su svi takvi, pre nego što sami prođu kroz proces pripreme.

Ako ti se dešava da razmišljaš na sledeći način: „A, ne, ja nemam takvih problema”, smatram da si kandidat za grubo buđenje po pitanju samog sebe!

Sve dok ne „poniziš sebe pod moćnu ruku Božiju”, tvoje pravo vreme nikad neće doći (1. Petrova 5:6).

Sada, kad pogledam za sobom, u svojoj službi mogu da vidim veoma jasne faze napretka, koje su povezane sa fazama mog ličnog rasta i većeg pomazanja.

Kućna proučavanja Biblije

U jednoj od prvih faza, Bog je zatražio da napustim svoj dobro plaćeni, punovremeni posao da bih se pripremila za službu, što sam na kraju i učinila. Ta odluka je sasekla naš priliv novca na pola. Iako je Bog uvek susretao naše potrebe, to su bile sušne godine.

Počela sam sa poučavanjem na kućnim proučavanjima Biblije, što je trajalo oko pet godina. U toku prve godine i po dana, govorila sam jednom nedeljno. Okupljanje na tom sastanku je brzo raslo, pa sam počela da poučavam na dva sastanka – jedan ujutro, a drugi popodne. Iako smo, u to vreme, Dave i

ja iskusili nekoliko finansijskih stresova, za te sastanke nisam dobijala nikakvu novčanu nadoknadu.

Ljudi koje smo poučavali, oko 25 njih po sastanku, su odbijali svaku ideju o skupljanju bilo kakvog priloga za nas, čak i kad smo imali neke očigledne potrebe. To mi je teško padalo, ali je i pročistilo moje motive za poučavanje. Nastavila sam sa sastancima, tako da je bilo jasno da to ne činim zbog novca. Iako mi je s vremena na vreme bilo teško da ne budem ogorčena na ljude, konačno sam naučila da su se stvari dešavale na takav način zato što Bog nije želeo da ja znam odakle će da stiže moje snabdevanje. Želeo je da *On lično* bude uspostavljen kao moj izvor, a to je zahtevalo *vreme*, kao i prolazak kroz teške situacije od kojih bi želeli da pobjegnemo.

Mnogi pobjegnu. Pozvani su, ali zbog toga što nisu voljni da prolaze kroz vreme pripreme nikad ne budu izabrani između onih koji su pozvani. Matej 22:14 kaže: „Jer su mnogi zvani, ali je malo izabranih.” Jednom sam čula govornika koji je rekao da to znači sledeće: „Mnogi su pozvani, ali je samo nekolicina voljna da prihvati odgovornost za poziv.”

The Amplified Bible prevod stiha 2. Timoteju 2:15 (slobodan prevod; prim. prev.) iznosi nešto više o odgovornosti koju imamo prema pozivu: „Potrudi se i učini najviše što možeš da se pokažeš iskušan [testiran nevoljama] pred Bogom; radnik koji nema čega da se stidi, koji ispravno analizira i brižljivo razlučuje [ispravno tumači i vešto poučava] Reč istine.”

Tokom tih godina poučavanja 25 ljudi u našoj dnevnoj sobi, Bog me naučio velikim stvarima o službi.

Stavljanje na policu

Nakon toga, usledila je cela godina u kojoj nisam radila apsolutno ništa u službi. Bog mi je progovorio: „Prestani sa kućnim proučavanjima Biblije; gledaj, ja činim novo.” Moja želja za poučavanjem Biblije je nestala! Dobila sam novu bebu i sve u mom srcu, uključujući i moje okolnosti, je potvrđivalo tu Reč od Boga.

Na neki način, bilo mi je teško da je poslušam. Ljudi su konačno počeli da nam svake nedelje daju mali prilog. Obično je iznosio između 15 i 50 dolara. Ali, tokom meseca, to nam je bila velika pomoć. U tom trenutku, da bih prešla na sledeći korak, trebala sam da pokažem voljnost da se odreknem tog izvora prihoda.

Nakon te moje požrtvovane poslušnosti, moje telo je očekivalo da se desi nešto veliko; međutim, *za godinu dana nije se desilo ništa!* Nijedna se vrata nisu otvorila! Na mnogo načina, to je bila jedna od najtežih godina mog života. Da li sam promašila Božiju volju? Da li sam umislila celu moju viziju? Da li će ikad da se desi? Šta ja mogu da uradim da bi se desilo? Bog je ponavljao: „Utišaj se i znaj da sam ja Bog” (Psalam 46:11, slobodan prevod KJV Biblije; prim. prev.).

Ponekad je tako teško čekati na Božije vreme i to činiti u tišini. U to vreme, nisam razumela ono što sada govorim tebi. Mi imamo mnogo jasnije razumevanje stvari kad na njih gledamo „preko ramena” (kad su već iza nas), a mnogo manje razumevanja dok prolazimo kroz njih. Ponekad, Bog ljude stavlja

na policu i jednostavno ih pusti da tamo sede. Izgleda kao da se ništa ne dešava, a opet, mnogo toga se obavlja u Duhu. To je vreme razvoja, prefinjenog usklađivanja, pročišćavanja i verovanja kad nema apsolutno ničeg što bi se videlo.

Sledećih pet godina

Pred kraj godine čekanja, Dave i ja smo počeli da posećujemo novu crkvu. Bila je to tek osnovana crkva u oblasti St. Luisa. Bila je mala, sa oko 30 članova, ali smo u svom srcu imali snažno svedočanstvo da je to mesto gde nas Bog želi. Posle određenog vremena, data mi je prilika da u toj crkvi (*Life Christian Center*), četvrtkom ujutro, počnem sa sastancima žena. Taj sastanak je bio od Boga određen kao sledeća faza moje službe i *došao je u Božije vreme*.

Kako ga je On blagoslovio, tako je i rastao. Na vrhuncu tog sastanka, svake nedelje smo uživali u prisustvu 400 žena. U neko doba sam počela da radim u crkvi i punovremeno, gde sam postala i zamenik pastora. U crkvi (*Life Christian Center*) sam bila

rukopoložena za službu i poučavala sam u ondašnjoj Biblijskoj školi. A onda je crkva sponzorirala i moj prvi radio-program koji je pokrivao područje St. Luisa.

Tokom pet godina na tom mestu, naučila sam mnogo važnih lekcija. Jedna od njih je bila i kako da se podredim autoritetu. Osoba nije spremna da postane autoritet dok sama nije iskusila rad pod autoritetom. Zapamti, podređivanje nije samo delovanje, ono je stav. Ti možeš da odlučiš da radiš što ti se kaže, ali podređen stav mora da se rodi u tebi, posebno ako si osoba snažne volje, kao što sam ja.

Posle određenog perioda, naučila sam da radim sa grupom ljudi i da delujem u različitim vrstama službi. Takođe, naučila sam još štošta o čekanju. Bilo je mnogo stvari koje je Bog stavio u moje srce, stvari koje sam želela da uradim, ali, još jednom, nije bilo pravo vreme – dakle, još čekanja, još učenja i još rasta.

Bile su to i prekrasne i teške godine, pune smeha i suza, uzbuđenja i razočaranja. Kroz sve te godine, pastori crkve *Life Christian Center*, Rick i Donna

Shelton, i Dave i ja smo postali, i još uvek smo, najbolji prijatelji. Svi smo zajedno rasli.

Naučila sam da se ljudi koji zajedno rastu, ako ne odustanu jedni od drugih, obično upletu u dubok zajednički odnos koji traje za sva vremena. Možete reći da ste, tokom gnječenja zbrke iz vas, postajali međusobno upleteni.

Kad je crkva *Life Christian Center* porasla u zajednicu od oko 1200 ljudi, osoblje se pripremalo za prelazak u prelepu, potpuno novu zgradu. Sve je bilo u eksploziji pobjede i uzbuđenja kad je Bog ponovo progovorio.

6

ODVAJANJE

Počinja „Život u Reči”

Secaš li se šta mi je Bog progovorio na početku? „Poziv” je došao dok sam nameštala svoj krevet i tada je Bog progovorio: „Ti ćeš da putuješ u različita mesta...i imaćeš veliku službu poučavanja preko audio-zapisa.” Jednim delom, to se i ispunilo u godinama pripreme, ali se vizija umnožila i razvila i u drugim područjima.

Jednog dana, u toku molitve, dobila sam posebno i silno razumevanje reči Svetog pisma koja se nalazi u Filipljanima 2:16. Ona kaže: „Noseći [svakom čoveku] reč života...” Tog dana sam primila viziju za doseganje cele nacije preko radio-programa.

U vreme kad je vizija došla, nisam imala pristupa ni jednoj radio-stanici. Pomalo sam putovala, uvek na kratkim relacijama. Bilo je mnogo više od toga u mom srcu, ali sam mislila da će sve to Bog neka-ko da odradi u sklopu mog zaduženja u crkvi *Life Christian Center*, koji sam mnogo volela. Međutim, Bog je imao drugačije planove.

Poslovice 16:9 kažu: „O svom putu srce čovečje razmišlja, ali Gospod upravlja koracima njegovim.” Ja sam imala svoj plan i mislila sam da je to i Božiji plan. Ali, Bog mi je ponovo progovorio: „Ovde sam završio sa tobom. Uzmi svoju službu i idi na sever, jug, istok i zapad.” U Duhu sam videla da treba da uzmem sastanke *Život u Reči*, koji su već postojali i delovali van crkve *Life Christian Center*, i da počnem sa sličnim sastancima i u drugim mestima. Dugo vremena sam se borila sa tim, ali sam na kraju bila sigurna da je to ono što Bog želi da učinim. Isto tako sam znala da ću, u slučaju da grešim, izgubiti sve ono što je predstavljalo poslednjih 10 godina. Plašila sam se!

Konačno sam poslušala Boga i napustila svoj posao u crkvi. Tokom tog prelaza, Bog mi je pokazao

da me odvaja za moj životni „poziv”. Sve ostalo pre toga je bilo predivno, ali je sve to predstavljalo proces pripreme. Svakim korakom na tom putu, Božije pomazanje je raslo sa povećanjem mojih odgovornosti.

Dela apostolska 13:2 nam daju zapis o tome kako je, dok su verni zajedno „slavili”, Duh Sveti progovorio da Pavla i Varnavu odvoje za službu na koju ih je pozvao. Oni su obavljali svoje poslove u službi, koji su bili plodonosni i koji su donosili blagoslov. Ali, u Njegovo vreme, Bog je rekao: „SADA je određeno vreme.”

Želim da te ohrabrim da ćeš, u Njegovo vreme, videti kako se ispunjavaju snovi i vizije koje ti je Bog dao. Ako je On stavio određeni poziv u tvoj život, Bog će ga u svoje vreme i ispuniti. Saraduj sa Njim na svakom koraku i zapamti da poziv, pomazanje i odvajanje za poziv mogu da se dešavaju i protežu kroz raspon od mnogo godina. *Budi veran u svim malim stvarima. Tvoje vreme je u Njegovim rukama.*

7

DA LI SI UMORAN OD ČEKANJA?

Ako već dugo čekaš, a nisi video mnogo napretka, verovatno postaješ veoma umoran od čekanja. Želim da te ohrabrim da osvežiš svoj stav prema čekanju. U Marko 4:20-27, Biblija nam govori kako treba da budemo strpljivi poput zemljoradnika koji baci svoje seme u zemlju, a onda čeka na ranu i poznu kišu. Dalje, Biblija kaže i da, čekajući da seme proklija, zemljoradnik ustaje iz kreveta i ponovo odlazi na spavanje dok se to negde i ne desi. Sam zemljoradnik ne zna kako se to dešava.

Kroz ove stihove Bog me naučio da, dok čekam na stvari koje su mi u srcu, treba da nastavim da živim život koji imam u ovom trenutku. Možemo da postanemo toliko preokupirani pokušavanjem da

dođemo do sledeće stvari koju želimo, da prestanemo da vodimo računa i da uživamo u onome što već imamo.

Vizija, koju sam dobila od Boga, je stigla 10 godina pre nego što sam videla njeno ispunjenje. Verujem da sam u toku tih 10 godina, zbog pokušavanja da dođem do nekih stvari mimo Božijeg vremena, propustila mnogo radosti.

Recimo da neka žena, koja ima petoro dece, ostane ponovo u drugom stanju. Ako bi počela sa pokušajima da rodi tu bebu u prvom mesecu trudnoće izgledala bi više nego besmisleno. Šta ako se ona toliko preokupira novom bebom, koja tek treba da dođe, da zaboravi da vodi brigu o petoro dece koju već ima? Jasno je uočljiva ludost tog scenarija. Ipak, u stvarnosti, u mnogim drugim situacijama, ljudi često čine upravo tu stvar.

Dok čekaš da kreneš tamo gde želiš da budeš, uživaj tamo gde jesi! Kad Biblija kaže da zemljoradnik ustaje iz kreveta i ponovo odlazi na spavanje, verujem da misli na čoveka koji živi svoj uobičajeni, sva-

kodnevni život dok čeka da njegova zamišljena bašta proklija.

Jednom prilikom, pastor nas je dočekaao na aerodromu prepunom ljudi. Bila je neverovatna gužva. Čekali su se redovi i za pokretne stepenice i za restorane. Činilo se da na svakom koraku moramo da čekamo. Mogla sam da primetim kako sve to pastora čini pomalo nervoznim. Odjednom, on se okrenuo prema meni i rekao: „Predpostavljam da možeš da vidiš kako nisam baš dobar u čekanju.”

Svaki put, kad ne naučimo da čekamo kako treba, rezultati su očigledni, ne samo u načinu na koji reagujemo emocionalno već i u našim fizičkim telima. Čekanje čini veliki deo našeg života i ako ono uvek donosi frustraciju može da dovede do stresa, koji u određenom trenutku može da ubere danak na fizičkom telu i izazove bolest. Prethodno pomenuti pastor, koji nije bio „dobar u čekanju”, se u određenom trenutku jako razboleo, usled fizičkih slabosti za koje je njegov doktor rekao da su rezultat dugogodišnjih stresova. *Zauzmi novi stav prema čekanju i ono ti više neće padati tako teško.*

Istina je da u životu provedemo više vremena u čekanju nego u primanju onog što čekamo. Čim primimo ono što smo čekali, počecemo sa čekanjem nečeg drugog. Ako ti je jasno o čemu govorim, brzo ćeš moći da shvatiš da *čekanje čini veliki deo našeg života*.

Recimo da si dobio povišicu, a onda čekaš na sledeću. Čekaš na dete, a onda čekaš da izađe iz pe-lena i pređe u pantalone, da bi ubrzo čekaio da bude sposoban da sam sebi kupi pantalone! Čekaš da kupiš kuću, a onda čekaš da kupiš nameštaj za kuću koju više ne čekaš. Zatim čekaš da budeš u mogućnosti da sebi priuštiš plaćanje žene koja će ti pomoći da čistiš kuću i nameštaj na koje si čekaio. Da li shvataš šta hoću da kažem?

Nauči da uživaš u čekanju, imajući na umu da je čekanje ono što će da isporuči (dostavi) tvoj san. Slobodno mogu da kažem da je „dobro čekanje” ono što održava tvoj san. Naravno, njegovo ispunjenje dolazi od Boga, ali je čekanje poput dostavljača. Ponekad osoba počne da čeka, ali dok dostavljač dođe ona odustane od toga i počne nešto drugo, zbog čega

verovatno neće biti u blizini ni prilikom ispunjenja onog što je čekala.

Nestrpljivi ljudi se često ne zadržavaju dovoljno dugo da bi videli ispunjenje veoma dobrih stvari, jer dobre stvari zahtevaju mnogo vremena za svoje sazrevanje. Moj muž, Dave, uvek govori: „Što je brzo to je i krhko; što je sporo to je i čvrsto.” Ako je nešto zbrzano, samo da bi se udovoljilo nestrpljivim ljudima i onima koji ne znaju da čekaju kako treba, to neće ni potrajati. Međutim, ako su ljudi voljni da čekaju na Božije savršeno vreme, stvari će da se „slože” kako treba i da dugo, dugo traju.

S vremena na vreme imamo prilike da u službi vidimo „zvezde padalice” – ljude koji kao da su iznikli niotkuda i praktično preko noći postali poznati širom sveta, obično zbog toga što su došli u kontakt sa grupom ljudi koji su mogli da im otvore takva vrata. Redak je slučaj da njihove službe traju. Često upadnu u finansijske ili moralne probleme, zato što se karakter izgrađuje tokom teškog perioda čekanja kroz koji oni nisu prolazili.

Ako osoba nekako izbegne sve teške stvari i „odskoči visoko” preko noći, generalno gledano ona ne traje. Marko 4:5-6 kaže da seme koje iznikne preko noći brzo usahne pod naletom žege. Kad konačno naučimo da poštujemo i cenimo vreme čekanja, Bog počinje da radi u svojoj ozbiljnosti. Čak i onda kad ne možemo da vidimo šta se dešava, stvari koje će kasnije da nas učine srećnim se dešavaju upravo sada „iza kulisa” (scene).

8

STRPLJENJA, MOLIM!

U Jevrejima 6:12, Biblija kaže da mi nasleđujemo obećanja kroz veru i strpljenje. Dakle, nasleđe ne zahteva bilo kakav trud od naše strane. Zahteva samo čekanje do određenog vremena. Na primer, možda veruješ da ti je rođak testamentom ostavio nasleđstvo, ali da bi ga primio ti moraš da se strpiš i sačekaš do odgovarajućeg trenutka. Vera i strpljenje su partneri. Oni zajedno rade da bi doneli željeni rezultat.

Jakov 1:2-3 (SSP) kaže da treba da se radujemo kad se suočavamo sa „raznim iskušenjima”, znajući da „provera naše vere” donosi strpljenje. A kad strpljenje dovrši svoje savršeno delo, mi ćemo da budemo ljudi „savršeni i potpuni, bez ikakvog nedostatka”. Vau! Kakvi stihovi!

Grčka reč *hupomone*, koja se u ovom stihu koristi za strpljenje, označava onu vrstu „strpljenja koje se razvija i raste samo u toku iskušenja”.^{*} Drugim rečima, kako da rastemo u strpljenju ako ne čekamo na ono što želimo ili ako ne istrajemo u onome što ne želimo da bi dočekali željeno?

U suočavanju sa iskušenjima mi rastemo, ili barem možemo da rastemo, ako dozvolimo da strpljenje „dovrši svoje [savršeno] delo” (Jakov 1:4). Otpor, gorčina i beg od svake teškoće ne donose strpljenje. Jakov 1:4 kaže da možemo da se razvijemo do savršenstva, i da nam ništa ne nedostaje, samo kad strpljenje odradi svoj posao. To se tako lako vidi. Ako je osoba zaista strpljiva, ona može da bude mirna i radosna u bilo kojoj situaciji.

Ja sigurno nisam savršena u strpljenju, ali sam mnogo porasla u njemu. Postojalo je vreme kad sam bila izuzetno nestrpljiva i kad nisam znala da čekam kako treba. Konačno, shvatila sam da Bog nema na-

* W. E. Vine, *An Expository Dictionary of New Testament Words* (Old Tappan, New Jersey: Fleming H. Revell Co., 1940), Vol. III, p.167.

meru da se menja, pa sam donela odluku da je bolje da se ja promenim i prilagodim Njegovim putevima. Pošto je Bog rekao da primamo ono što nam je obećano kroz veru i strpljenje, odlučila sam da dozvolim strpljenju da se razvije u meni. *Koliko sam rasla u strpljenju, toliko sam dolazila i do mira i radosti.*

Strpljenje je plod Svetog Duha. Ono je moćan svedok pred nevernima. Sa njim je kao i sa mišićima – što ga više koristiš ono postaje jače. Na kraju, kad se strpljenje potpuno razvije, ti samo treba da vežbaš da se u određenim područjima usklađuješ sa njim – u različitim stvarima koje ne idu onako kako je planirano, poput užasno sporih ljudi ispred tebe, „krtije” od kola na auto-putu, nerazumevanja onog što ti se dešava u životu ili potrebnih odgovora za koje se čini da sporo stižu.

Sve te stvari su na kraju za naše dobro, iako nam se činilo da su teške dok smo prolazili kroz njih. Ako to možemo da uvidimo, stičemo novo razumevanje strpljenja. Jevrejima 12:1 (slobodan prevod AMB Biblije; prim. prev.) nas ohrabruje sledećim rečima: „Dakle, sa strpljivom istrajnošću i postojanošću, i

stalnom upornošću držeći određeni kurs, trčimo trku koja je pred nama.” Svaka trka ima svoj kraj (cilj). Preći ćeš liniju cilja, ali nam poslanica Jevrejima govori kako da trčimo trku.

Imaj strpljenja sa samim sobom

Dozvoli mi da te ohrabrim da počneš sa izgradnjom temelja za životni stil strpljenja tako što ćeš prvo biti strpljiv sa samim sobom. Kad pogrešiš, primi milost od Boga i nastavi da se krećeš ka cilju. Imaj strpljenja sa samim sobom sve dok ne nadvladaš svoje slabosti. *Nestrpljenje izaziva frustraciju*, a frustracija nas gura u svet emocija koje su nestabilne, zbog čega završavamo u pravljenu više grešaka nego što bi ih bilo da smo odmah pokazali strpljenje prema samima sebi.

Ljudi se mnogo brže popravljaju pod strpljenjem nego pod pritiskom! Budi velikodušan u strpljenju. Imaj ga slobodno i prema sebi i prema drugima. Uživat ćeš u njegovim prednostima. Luka

8:15 (SSP) nas ohrabruje da budemo ljudi koji „strpljivošću donose rod”.

9

KADA ĆE MOJI SNOVI DA SE OSTVARE?

Tvoj san je upravo sada u procesu razvoja! On je poput jela koje se kuva na šporetu. Sigurno si čuo za izreku: „Sadržaj lonca u koji se stalno gleda nikad ne provri.” Zaista te ohrabrujem da jednostavno živiš svoj svakodnevni život. Učini svoj deo, ali bez pokušavanja da učiniš i Božiji deo.

Postoji savršeno vreme – Božije vreme. Samo Bog zna kad je to. Proslavljaj Boga svojim poverenjem u Njega i, dok se krećeš putem ispunjenja svog sna, *uživaj u tom putovanju!*

Niko ne može sa tačnošću da ti kaže kada će da dođe, ali budi siguran da će doći baš onda kad treba.

Veruj i uđi u Božiji počinak i mir!

ISKUSTVO NOVOG ŽIVOTA

Ako nikad nisi pozvao Isusa, da bude tvoj Gospod i Spasitelj, ohrabrujem te da to učiniš sada. Možeš da moliš sledeću molitvu i, ako si zaista iskren u njoj, iskusićeš novi život u Hristu.

Bože, Oče, ja verujem da je Isus Hrist tvoj Sin i Spasitelj sveta. Verujem da je, na krstu, umro za mene i da je poneo sve moje grehe. On je, umesto mene, otišao u pakao i trijumfalno pobedio smrt i grob. Verujem da je Isus uskrsnuo iz mrtvih i da sada sedi s tvoje desne strane. Isuse, trebaš mi. Oprosti moje grehe, spasi me, dođi da živiš u meni. Ja želim da budem nanovorođen.

Posle ove molitve, veruj da Isus živi u tvom srcu. Gresi su ti oprosteni i učinjen si pravednikom, a kad Isus dođe, otići ćeš u raj.

Nadi dobru crkvu, koja propoveda Božiju reč, i počni da rasteš u Hristu. Ništa se u tvom životu neće promeniti bez poznavanja Božije reči.

Ljubljeni,

Jovan 8:31-32 kaže: „Ako vi ostanete na mojoj besedi [reči], zaista ste učenici moji, i poznaćete istinu, i istina će vas osloboditi.”

Savetujem te da se držiš Božije reči, da je posadiš duboko u svoje srce i da se, u skladu sa 2. Korinćanima 3:18, dok gledaš u Reč, preobražavaš u lik Isusa Hrista.

Piši mi da li si prihvatio Isusa i traži besplatne brošure za početak novog života u Hristu.

S ljubavlju,
Joyce

CIP – Каталогизација у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад

27-4

МЕЈЕР, Џојс

Zašto, Bože, zašto? : kako da se oslobodiš konfuzije / Joyce
Mayer ; [prevod Vesna Novaković]. – Silbaš : Syloam, 2010 (Sombor
: Printazur). – 58 str. ; 21 cm

Prevod dela: Why God, Why?. – Tiraž 5.000

ISBN 978-80-89414-13-0

I. Meyer, Joyce v. Mejer, Џојс

COBISS.SR-ID 251584007

Bog uvek stiže na vreme!

Bog ima savršeno vreme za sve stvari u tvom životu. Ponekad brzo odgovara na molitve. U ostalim slučajevima, Bog čeka sve dok ne vidi da si spreman da mudro koristiš Njegove darove. Čekanje nije uvek lako.

Želja za brzim ispunjenjem nekih stvari može da donese nestrpljenje, frustraciju i razočaranje. Tek kad naučiš da poštuješ, ceniš i, iznad svega, da imaš poverenja u period čekanja, Bog će ozbiljno da se baci na posao „iza scene”. U ovom poletnom vodiču, Joyce Meyer ti stavlja do znanja da će u Božije vreme da stigne ispunjenje snova i vizija koje ti je On dao. Otkrij:

- Sigurnost i pouzdanje u Božije vreme
- Kako možeš da rasteš i da dođeš do zrelosti tokom perioda čekanja
- Zašto je čekanje Božiji način za obnavljanje vere i poverenja u Njega
- Kako postaviti temelj strpljenju kao životnom stilu
- Zašto ponekad moramo da čekamo da i ostali budu spremni

Bog te čuje i On radi na obezbeđivanju odgovora na tvoje molitve. Ako si voljan da čekaš na Njegovo savršeno vreme, tvoji snovi će da budu ispunjeni sa svim blagoslovima Njegove ljubavi.

ISBN 978-80-89414-20-8

9 788089 414208